

Un lloc per a crear música

L'escena musical valenciana deu moltíssim a Sedajazz

VE DE LA PÀGINA 1

Ara, Belenguer és professor de jazz al Conservatori de València, en la prestigiosa escola Musike-ne de Sant Sebastià i està a punt de fer classes a l'Escola Superior de Música de Barcelona.

A Carlos Martín, quan era menut, Sedajazz li va fer sentir-se una "part d'un projecte sòlid envoltat de músics increïbles", on va tindre "l'oportunitat de tocar amb Perico Sambeat, Jesús Santandreu, Eladio Reinón... i de créixer i aprendre al costat de músics" de la seua generació, "com Pastor, Macián, Belenguer, Miguel Ángel Bosch, Agustín Ferrer... Treballàvem estils i projectes diferents i Latino ens motivà a improvisar i a desplegar la creativitat des del principi", recorda aquest músic de Sedaví que, vint anys després, ha estat cridat per a col·laborar, o gravar-hi, amb múltiples companyies, tan dispars com la de la Mingus Big Band, Carla Bley, Bebo Valdés, David Bisbal o Alejandro Sanz.

L'origen de Sedajazz es remunta a la fi dels 80, quan, "animat per alguns companys", Francisco Blanco presentà "un projecte a l'Ajuntament de Sedaví per a fer un taller de música creativa, que va acollir més de 100 alumnes, una *big band* i agrupacions de diferents estils i formats". Paralitzat durant dos anys per l'absència del seu animador, Latino va reprendre el projecte, quan retornà a València, en l'Agrupació Musical Santa Cecília de Sedaví, "d'on proveníem la gran majoria dels músics de la Big Band". Aquell any inaugural de 1991 Sedajazz tenia uns 35

músics, implicats en l'octet de metalls Saxomania, guanyador del premi del Festival de Joves Intèrprets d'Eivissa, la Nova Dixieland Band i la Big Band. En l'actualitat, calcula el seu director, "si sumem tots els artistes del nostre catàleg de projectes, podríem parlar de més de 100 músics", que han oferit diversos espectacles, com el *Minstrel Show* que presenten aquest cap de setmana en el festival de música de carrer de Bilbao o el Black & White Afro Jazz Ensemble, que és l'oferta més recent de la factoria valenciana. O com l'oc-

"Si sumem tot el nostre catàleg de projectes, podríem parlar de més de 100 músics"

Sedajazz Ensemble i Jimmy Glass Club celebraran el seu 20é aniversari

tet Sedajazz Ensemble, que oferirà el pròxim dia 27 al Jimmy Glass Club de València un concert per a celebrar el 20é aniversari de totes dues institucions.

Perico Sambeat destaca la capacitat de Sedajazz de "treballar en molts fronts diferents alhora". El 2004, inauguraren també un segell discogràfic que inclou ja 18 referències, més de les que va produir el jazz valencià en tota la dècada dels 80. Latino, a més, ha posat en marxa mitja

dotzena de *big bands* durant aquests anys i ara, subratlla Sambeat, "està fent un treball amb les bandes tradicionals que crearà planter". En aquest àmbit Latino es mostra prudent i esperançat: "La majoria dels músics de vent provenim d'aquestes societats musicals i hi mantenim un vincle, però en general la seua orientació és clàssica". Tanmateix, algunes comencen a confiar en l'ensenyament de la música moderna i acullen grups de jazz o d'altres músiques. Per al director de Sedajazz, "açò és ja l'inici d'una gran revolució musical".

Sedajazz superà la crisi del 93 i també espera superar l'actual. "Fent hores i minimitzant despeses, com tots", es consola Blanco, sabedor que "els músics en general han abaixat els caixets, fins al punt d'arribar a tocar per la mateixa quantitat de fa 20 anys". En tot cas, hi ha molts més músics valencians que viuen hui del jazz que fa dues dècades. I açò és possible, en bona part, a la tasca desplegada des de Sedajazz amb aqueixa filosofia tan poc materialista de ser "un lloc de trobada per a crear música" que ha generat un portentós planter de músics disposats sempre a col·laborar, perquè, com diu Toni Belenguer, "si Sedajazz té problemes o em necessita, jo no em quedaré amb els braços plegats". El seu col·lega Carlos Martín considera que "l'escena jazzística de València i del País Valencià deu moltíssim a Sedajazz per nodrir-la de tants projectes i per la implicació contínua en la formació dels músics".

Saforíssims en xarxa

Els escriptors de la Safor s'agrupen en una societat literària i una plataforma digital

XAVIER ALIAGA València

Poques comarques poden presumir de tindre una tradició literària com la de la Safor, bressol dels immortals Ausiàs March i Joanot Martorell. Això i un present generós en quantitat i qualitat de personatges de diferents generacions dedicats a la literatura en la nostra llengua, de Josep Piera, Ignasi Mora, Josep Lluís Roig o Teresa Pasqual a Maria Josep Escrivà, per no esmentar figures emergents com ara Àngels Gregori. Un col·lectiu important que, de manera més o menys articulada, desenvolupava en els darrers temps una tasca de promoció i projecció literària de la producció pròpia i aliena, amb el referent dels dos entorns de joves escriptors celebrats a Gandia en el marc dels premis literaris. Però els lletraferits de la comarca decidiren emancipar-se i generar un col·lectiu propi,

Els escriptors de la Safor en una fotografia col·lectiva.

"La proximitat física entre nosaltres és el que garanteix que puguem treballar bé"

Saforíssims SL (Societat Literària), articulada al voltant d'una plataforma digital, *saforissims.org*. La societat i la web es presentaran de manera oficial a Gandia el proper dia 24 de setem-

bre, amb una taula redona sobre "Activitat creativa i literària a la xarxa".

"Durant la preparació del segonencontre d'escriptors decidírem fer coses sense haver d'estar pendents dels vaivens polítics", explica una de les ànimes promotores de *Saforíssims* juntament amb Christelle Enguix, Maria Josep Escrivà, en referència al canvi de govern a Gandia, ara en mans del PP. "Ens posarem a parlar per trobar la manera d'organitzar-nos i de les converses

sorgí la idea de la societat literària i de la web", diu pel que fa a la completa plataforma digital, dissenyada pel poeta i dissenyador gràfic Josep Porcar i que serà gestionada pels autors locals, Francesc Vila i Jordi Puig. En la web s'arregla informació dels membres del col·lectiu i de les ressenyes i informacions aparegudes al voltant de la seua producció literària, reflexions o apunts de les activitats en marxa, a més de diversos enllaços d'interès i un bloc, entre

altres apartats.

Tot i la focalització evident en una comarca concreta, Escrivà nega un rerefons xovinista en la iniciativa. "La proximitat física entre nosaltres és el que garanteix que puguem treballar bé, però a partir d'ací volem establir connexions amb unes altres plataformes. Ens agradaria molt que fóra una iniciativa que s'estenguera a unes altres comarques", assegura. Mentre, sobre els integrants de *Saforíssims*, Escrivà apunta que la condició és escriure creació. "Hi ha molta gent que té assajos o estudis, però volíem tindre un vessant creatiu. Fins i tot tenim persones que no tenen llibres, però que ja han publicat alguns poemes o contes. I també ens agradaria implicar en les nostres activitats a uns altres tipus de creadors o artistes dedicats a les arts plàstiques, la música o la fotografia", puntualitza. Una mirada al present, però també al generós cabal pretèrit: a més de l'obra recent, *Saforíssims* vol, a través de la web, difondre i reivindicar els clàssics i, fins i tot, autors més recents, però ja desapareguts, com ara Joan M. Monjo o Joan Pellicer. Un saforíssim univers literari a l'abast d'un clic.